

Čís. 12714.

Do seznamu kandidátů advokacie nelze zapsati toho, kdo, ač provádí právnické práce pro určitého advokáta, jako by byl jeho koncipientem, byl a jest zaměstnancem advokátova klienta, jenž ho platí, uhrazuje sociální pojišťovací příspěvky a poskytuje mu kancelářské místnosti.

(Rozh. ze dne 23. června 1933, R I 552/33.)

V ý b o r a d v o k á t n í k o m o r y v P r a z e o d e p ř e l p o t v r d i t i a d v o k á t s k o u p r a k s i k o n a n o u D r . O l d ř i c h e m C h - e m o d 1 . s r p n a 1 9 3 2 u a d v o k á t a D r . J i ř í h o P - a v e s m y s l u § 2 8 p í s m . b) a d v . ř á d u . V r c h n í s o u d n a p a d e n é u s n e s e n í p o t v r d i l .

N e j v y š š í s o u d n e v y h o v ě l o d v o l á n í .

D ů v o d y :

Zápis do seznamu kandidátů advokacie odepřely nižší stolice předně z toho důvodu, že odvolatel, ač provádí právnické práce pro advokáta Dr. Jiřího P-a, jako by byl jeho koncipientem, byl a jest zaměstnancem jeho největšího klienta, Jednoty soukromých úředníků, která ho platí, uhrazuje sociální a pojišťovací příspěvky a poskytuje mu kancelářské místnosti, což prý neodpovídá představě o poměru advokáta k jeho kandidátu advokacie, jak ji mínil advokátní řád a jak si ji vytvořila i ustálená praxe. Že tento názor je správný, plyne z různých slovných obrátů, jichž zákon užívá, vylučuje způsob praktického zaměstnání kandidáta advokacie, slovy: »kteří byli . . . prakticky zaměstnání v právní službě u advokáta«, »kteří mají nejméně dva roky praxe u advokáta« (§§ 5 a 6 odst. (2) novely adv. řádu čís. 40/22 sb. z. a n.), »kandidát advokacie u něho v praxi postavený«, »když vstoupí do praxe u některého advokáta« (§§ 15 a 30 adv. ř.). Výrazy ty jest vykládati podle přirozeného jich smyslu a nikoliv umělkovaně (§ 6 obč. zák.), a není proto pochyby, že tím byl myšlen takový zaměstnanecký poměr mezi advokátem a jeho kandidátem advokacie, by tento byl ve své praktické právní činnosti výlučně podřízen advokátovi a mohl u něho praxi úplně konati, jak praví § 5 odst. (5) novely adv. ř. Jinak by byl kandidátem advokacie každý zaměstnanec konající právnické výkony ve službě kohokoliv, jestliže některý z advokátů mu právnické práce, pokud se týkají jeho klientů, přehlídí a podepisuje, což zákon jistě na mysli neměl. A nemění proto na věci nic, že Dr. Jiří P. používá odvolatele pro právní práce a úkony i za jiné své klienty. Poukaz odvolatele na rozhodnutí čís. 6355 sb. n. s. není místný, ano tam šlo o kandidáta advokacie, jenž vykonával i jiné neprávní zaměstnání, a bylo řešiti otázku, zda toto zaměstnání mu ponechává dostatek času k plnění vykonávání právní služby u advokáta, kdežto odvolatel vykonává jen zaměstnání právnické, nikoliv ale však výhradně u advokáta, nýbrž u organisace. Nevyhovuje-li poměr odvolatele k Dr. Jiřímu P-ovi, jak

dolíčeno, zákonu vůbec, netřeba se zabývatí druhou výtkou, že nebyl zjištěn rozsah právnických prací odvolatelem konaných pro Dr. Jiřího P-a.

Čís. 12715.

Okolnost, že je soudu známo, že povinný je veřejným společníkem komanditní společnosti, proti níž zní exekuční titul, nenahraňuje důkaz výpisem z obchodního rejstříku.

Nebyl-li tento výpis předložen s návrhem na povolení exekuce, nejde o formální vadu, kterou lze odstraniti postupem podle §§ 84, 85 c. ř. s. (§ 78 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 23. června 1933, R I 559/33.)

Na základě exekučního titulu proti komanditní společnosti W. navrhla vymáhající věřitelka povolení exekuce proti Václavu W-ovi jako osobně ručícímu společníku oné komanditní společnosti. S o u d p r v é s t o l i c e exekuci povolil, r e k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl, ježto vymáhající věřitelka nepřipojila k exekučnímu návrhu výpis z obchodního rejstříku, že Václav W. jest osobně ručícím společníkem komanditní společnosti W.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Mylným je názor dovolací stěžovatelky, že, ježto okolnost ta byla u soudu známa, nebylo třeba k důkazu o tom, že povinný je veřejným společníkem komanditní společnosti, proti níž zní exekuční titul, předkládati výpis z obchodního rejstříku. V § 11 ex. ř. je předložení tohoto průkazu výslovně předepsáno a dovolávati se známosti zmíněné okolnosti u soudu místo předložení výpisu o rejstříku nelze. Mylně také má dovolací stěžovatelka za to, že předpisu § 11 ex. ř. o předložení výpisu z obchodního rejstříku vyhověla tím, že se v návrhu na povolení exekuce odvolala na usnesení povolující exekuci ve věcech E 239/33 a E IX 999/33. V návrhu není totiž zmínky o tom, že v uvedených exekučních spisech je založen výpis z obchodního rejstříku a že se na spisy ty je proto odvoláváno, že doklad ten je v nich založen. Předložení výpisu z obchodního rejstříku je hmotněprávním předpokladem povolení exekuce proti veřejnému společníku, žádáno-li za exekuci na základě exekučního titulu proti veřejné obchodní nebo komanditní společnosti vydobytého, a nepředložen-li výpis s návrhem, nejde o formální vadu, kterou lze odstraniti postupem podle §§ 84, 85 c. ř. s. (§ 78 ex. ř.). Nepochybil proto rekursní soud, že k odstranění vadnosti návrhu pro nepředložení výpisu z obchodního rejstříku nezavedl řízení podle uvedených paragrafů.